

det dog være rimeligt at give dem Munderingsgodtgørelse og saa lade dem selv klæde sig. Det er jo ikke unge Folk; de skulle, saa vidt jeg husker, have 7 Aars Tjeneste i Forvejen, de ere altsaa vant til at have denne Frihed herhjemme, derfor synes jeg ikke, det er ganske heldigt at forlange, at de skulle gaa med de Kitler, man vil udlevere dem. Der skal gives dem normalt 4 hvide Dragter aarlig, og det er ingenlunde tilstrækkeligt. Men naar de faa leveret Uniform eller Mundering, som det hedder, in natura, og det ikke en Gang er tilstrækkeligt, forekommer det mig bedre at anvende det samme System derovre som her, at give dem en Munderingsgodtgørelse, og saa lade dem klæde sig selv. Naar det da er modne, paalidelige og sikre Folk, og andre bør man aldrig sende derud, kan der ikke være nogen Fare for, at de ikke skulde kunne administrere deres Munderingsgodtgørelse ordentligt.

Saa er der et Punkt endnu at omtale, men jeg ved ikke, om man kan gøre synderligt ved det. Der staar, at naar Naturalforplejning finder Sted, kan der til Dækning af Udgifterne indeholdes 1 Fr. 75 Bit for hver Dag. Jeg vilde anse det for praktisk og rigtigt, om man gjorde det pligt-mæssigt, at der leveredes Naturalforplejning. Det er en Hovedsikkerhed for, at de til enhver Tid kunne faa deres gode Kost. Jeg henleder kun Opmærksomheden derpaa. Jeg ved fra dem, der have været derovre, at det ikke til enhver Tid er muligt, men hvis man leverer Naturalforplejning, som jeg altsaa anser for det bedste, skulde man i alt Fald være meget agtsom med at skifte Kosten. Det har man ikke holdt tilstrækkeligt over før, og Resultatet har været, at Folkene meget hurtigt have faaet Fordøjelsesorganerne ødelagte, og at man derfor har maattet forlade Systemet.

Af Hensyn til Tiden skal jeg indskrænke mig til disse Par Bemærkninger og indtrængende anbefale Udvalget at prøve at naa til en Forbedring af Lønningerne saavel for Underofficererne som for Gendarmerne.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Fra alle, som have haft Ordet i denne Sag, har der vel ikke været udtalt direkte Tilfredshed med Forslagene, men der har fra ingen af dem været rettet Kritik mod det, som er det ny ved de her foreliggende Forslag, mod det, som er et Hovedpunkt i dem, nemlig den økonomiske Ordning mellem Moderlandet og Kolonierne.

Der synes fra alle Sider at være Tilfredshed med dette Punkt i Forslaget. Der har ikke fra nogen Side lydt Kritik deraf, og det glæder mig ganske overordentligt, fordi man her staar overfor et Hovedpunkt og ganske vist ogsaa ved det, som i allerhøjeste Grad og mest har beskæftiget mig. Det har forekommet mig, at for os herinde var det af ganske overordentlig væsentlig Betydning baade at faa nedbragt Underskuddet — og det erkendes nu fra alle Sider, ogsaa fra Oppositionen, at Underskuddet ved disse Forslag er nedbragt ganske betydeligt —, og at vi desuden fik, hvad jeg ved Fremsettelsen af Forslagene kaldte for en fast Grund at bygge paa. Det har man ogsaa fra alle Sider anerkendt, og der er, som sagt, ikke fra nogen Side rettet nogen Kritik mod det, som i Forhold til Kommissionens Forslag var det ny fra vor Side. Naar jeg foruden denne almindelige Bemærkning, som jeg stiller i Spidsen, endnu skulde gøre en anden almindelig Bemærkning, inden jeg gaar over til at knytte nogle Ord til de enkelte Taleres Udtalelser, skulde det være den, at det forekommer mig, at man fra mange Sider har lagt for lidt Vægt paa dette, at hvad der her sker, sker i Overensstemmelse med Øernes lovlige Repræsentation. Man kan kritisere denne og sige, at den ikke er fremgaaet paa tilstrækkelig god Maade, men saa længe den er den lovlige Repræsentation, have vi ikke andet at holde os til, og det forekommer unægtelig mig, at det er af langt større Værdi, naar vi skulle lægge et nyt Grundlag for Forholdene i Vestindien, at dette er lagt med den lovlige Repræsentations Godkendelse, end at et eller andet Punkt i Lovforslagene ikke er saaledes indrettet, som vi med vore Hjærner vilde finde det bedst. Det forekommer mig, at naar vi stille disse to Ting overfor hinanden — naar man da ellers er enig i Hovedpunkterne, og det lader det jo til, vi ere — enten at man skal give sig til at pille ved Enkeltheder for at bryde den Overenskomst, som er sluttet, eller sige: Nej, uagtet Enkelthederne ikke ere saaledes, som vi synes om, ville vi dog foretrække at vinde dette gode Resultat, at vi vide, at hvad vi her vedtage, vil blive modtaget med Venlighed derovre, saa vælge vi det sidste. Jeg sagde ved Forelæggelsen, og jeg gentager det nu, at det unægtelig for mig er af stor Betydning. Jeg er ogsaa overbevist om, at selv om vi vedtoge Love, der vare meget bedre end dem, vi her tale om, vilde Resultatet dog ikke blive saa godt,